

מסורת הש"ס

(א) קדוּתוֹת סִימָן (ב) [מְגִלָּה]
 (ג) יוֹדֵשׁ מְגִלָּה סִימָן
 (ד) סִימָן רָאָה סוֹ, דִּי יוֹדֵשׁ שֶׁם
 (ה) הַיִּיב, שֶׁ שֶׁם הָיָא דְּהִיב,
 (ו) יוֹדֵשׁ מִסְחָסִים פִּי"ב הִיב,
 (ז) מְגִלָּה סִימָן (ח) [מְגִלָּה]
 (ט) יוֹדֵשׁ מְגִלָּה פִּי"ב הַיִּיב,
 (י) דִּי"ה קְדוּשִׁים קְלִים בְּכָל
 (יא) מִקְדָּשׁ, פִּי יִקְרִי, (יב) [וּפְרָא]
 (יג) פִּסְחָסִים לִי: דִּי"ה [וּפְרָא], (יד) עֵינַן
 (טו) לְעִיל סִימָן דִּי"ה מִאִי:

הגהות הב"ח

(א) גם' חיל ר"ל לר' יוחנן אי
הכי תפסד שני:

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה זו וכו' ולא דק. עין
לעיל דף ס ע"ב תוס' ד"ה
קסנר:

שינויי נוסחאות

[illegible]

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קיט.

דכתיב והימים אשר מלך וגו'. ל"ג ב
שלמה לפני בנין הבית ואותה שנה
ליציאת מצרים נשחטו לשילה שש"ט
לכמות אחר קדושת שילה משחמרה:
אל המנוחה וגו': ולמה חלקו.

[illegible]

במגילה (דף י.) שמעתי שמקריבין בבית
ישמעאל: זו וזו ירושלים. ועד שיבנה
בדאמרין לעיל בפרק קדשי קדשים
במנוי הבית משום דבניו הוה וכו'.

נה הר נ"ג וארבע שמלך
תמו ארבע מאות ושמונים
מנהגי מילי. שהיה היתר
יו לא באסס. בימי גלגל

דכתיב ^א ויהימים אשר מלך דוד על ישראל ^ב שנה בחברון מלך ז' שנים ^ג וגו' ובשלמה כתיב ^ד ויחל לבנותו בשנת ארבע למלכותו ^ה נשתיירו לשילה שלש מאות ושבעים חסר אחת: באו לנו וגבעון [וכו'] מנא ה"מ דת"ר כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה ^א מל המנוחה וזו שילה נחלה זו ירושלה נחלה חלקן ^ב כדרי ליתן היתר בין זה לזה א"ל ריש לקיש לר' יוחנן ^ג מעשר ^ד שני ^ה נמי ליתני א"ל מעשר ^ו ששם שם מארון קא ילפי כיון דמרון לא הוה מעשר נמי לא הואי אי הכי פסח וקדשים נמי דשם שם מארון ילפי דכיון דמרון לא הוה אינהו נמי לא הוו א"ל [דאמר לך] הא מני ר"ש היא דאמר קא צבור לא הקריבו אלא פסח וחובות חובות להן זמן אבל חובות שאין קבוע להם זמן הכא והכא לא קרב מעשר ^א בהמה חובות שאין קבוע להן זמן הוא ואיתקש מעשר דגן למעשר בהמה ^ב מכלל דלרבי יהודה קרב אין דהאמר רב בארז בר מתנה מעשר שני ומעשר בהמה נאכלין בנוב וגבעון דלרבי רבי יהודה והא בעי בירה ולאו תני רב יוסף שלש בירות הן שילה נוב וגבעון ובית עולמים הוא תני לה ותוא אמר לה לאכילת מעשר שני ואליב' דרבי יהודה: באו לירושלים [וכו'] ת"ר כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה מנוחה זו שילה נחלה זו ירושלים ואומר ^א יהיתה לי נחלתי כאריה ביער ואומר ^ב העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה דרבי רבי יהודה ר"ש ^ג ואמר מנוחה זו ירושלים נחלה זו שילה ואומר ^ד זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה ואומר ^ה כי בחר ה' בציון אוה למושב לו בשלמא למ"ד מנוחה זו שילה היינו דכתיב אל המנוחה ואל הנחלה אל למ"ד מנוחה זו ירושלים נחלה זו שילה אל הנחלה ואל המנוחה מיבעי ליה הכי קאמר לא מיבעיא מנוחה דלא מסתיו ילא אפילו לנחלה נמי לא מסתיו תנא דבי רבי ירמיה שאל וחוזה שילה רבי שמעון בן יוחי ואמר זו חו ירושלים בשלמא למאן מנוחה זו

וְיוֹצֵא הַזֶּה וְאוֹקִימָנָה כִּי הַבַּיִת לֹא נִאֲסָרוּ הַבְּמֹת: וְהִיא

א) וּבִפְרָק בְּתָרָא דְּמִחוּת (דף ע"ו:) וּבְחִמּוּרָא בְּפִרְק
דְּבִרְהוּ אֲחִישָׁו וְשׁוּן וְתִרְוּמָה לְחִמּוּי מִרְהָ דְּאִמְרִי לְעִיל (דף
ס') וְנִי בְּעוּ מְנוּפָה דְּלֵא דְּמִי לְמַנְחָה דְּקִרְבָּה בְּחִמָּה בְּלֵא
ס' עִיקָר מְלֻחָה (סְמִיכָה) כֵּאן וְהִסְתַּרְתָּ הֵלֶךְ מְשׁוּם מְנוּפָה
ר"י שֶׁמֶקֶר הִיא. הִי נָמוּ מִי לְמִיּוּר בְּרֵן הִיא
י' אֲחִישָׁו אֲלֵא נִקְט' דְּשִׁמְעוֹן מְשׁוּם דְּעִבִּיד דָּן דְּרִשׁ
נִן אֲפִשְׁשָׁר בְּהַפְּסָה. לְעִיל בְּפִרְק קִדְשִׁי קִדְשִׁי (דף ס'
ב) וְקִבּוּרֵס וְאִפְּלִי הִי הִי הִימָר בְּתָרָה דְּקִסְבֵּר קִדּוּשָׁה וְר'
עֵל אֲחִירָה הִימָר כְּדִאמְרֵיהּ בְּמִנְיָה (דף י') שְׁמַעְתִּי מִשְׁמַעְתִּי
דְּלֵא שׁוּן יוֹסִי הִימָר בְּתָרָה בְּיַמִּי דְּרִי וְרִי אֲפִשְׁשָׁר
ס' לִפּוּס דְּרִי גִירָסָא דְּכֻלִּי עֲלֵמָא קִדְשָׁה וְהִיא י' אֲפִשְׁשָׁר לִמּוּ

ימים קלים ומעשר שני בבכור
 מתן (דף ק"ב) פירש בקונטרס
 מעשר שני לפי שלא נהגו מעשרת
 זה דלא פריך נחלה בגמלה מעשר
 שני נמי נסקיה להם כנוב וגבעון
 ומסקי דמתי' ר' שמעון היא
 דלמרא חובות שאין נכסו להם ומן
 לא קרבו להיטו צבכור ו' ולא מן
 בהמה ויטין דמעשר בהמה לא הוה
 להם מעשר דגן לא נבי ללחמי
 להם דלמיקוש להדי והשתא מהאי
 טעמא דליתקש למעשר לא יאה
 נאכל כלל נמי מעשר בהמה כנוב
 וגבעון למ"ד לא קרבו חובות והיו
 צריכי להמתין צבכור ומעשר עד
 שיומרו ואכלין כמותן לבעלי
 ומעשר שני לא יאה לו תקנה אלא
 כבדיון ויש ספרים דלא גרסי
 כמתניתין מעשר שני כלל גבי נוכ
 וגבעון והלאה לפרש דלענין הבאה
 ויטין ש"ך ו' נאכל דלא היא טעון
 הבאה מקום גס זה היא טעון הבאה
 מקום דקאמר לר' יהודה דלמרא
 חובות קרבו דכנוב וגבעון נאכל
 גס מעשר שני נאכל שם אכל מה
 שני מעשר בהמה קרב לרבי שמעון
 משום דחובות לא קרבו לענין זה
 אין ש"ך להקיש מעשר שני שלא
 יאה נאכל כלל מקום דלא דעין
 מעשר בהמה נאכל משום דרבי
 מתן דמיס ואימוריס ולא אפשר
 נאכל מעשר שני שרי ומיהו קשה
 דלעיל כפרק קדשי' (דף כ"א)
 יליפין נאכל מנכור דאין נאכל
 כזמן הזה ויש גירסות כספרים ושם
 פירשתי ו' עוד קשה אי משכחת
 מעשר דנאכל ככל ערי ישראל א"כ
 דלא דלמרא כפרק כל שעה (פסחים
 דף ל"ב) מרבה אמי מעשר שני לו
 הימר ככל מושבות דלמרא ר' אלעזר
 מין למעשר שנומא כיו' למח' לי
 דרבי אלעזר הא כיון דכנוב (נאכל)
 וגבעון נאכל ככל ערי ישראל א"כ
 ויש הימר ככל מושבות דלמרא
 הם (דף ל"ב) לקיים בההוא פירקא
 שני חלות מודה ו' ורקיעי מיר נאכלין
 כנוב וגבעון וי"ל דלמיקוש הא
 דרבי אלעזר משום רבי יהודה דלמרא
 כשמעתינן שלש כריות הן של שילה
 ושל נוכ וגבעון ושל בית עולמים
 נאכלת מעשר שני ואליבא דרבי
 יהודה וז"ל ויהי קאמר להם

היהר ככל מושגות והלא נאלצו צנו
ר שני ים לומר דכורים לא אפשר
(יבנו : ו) ונצנו ממטו לכו חס
קדשים (דף 62.) דכורים חס שלא
(יבנו) נהנו צננה גדולה ודן וינצו
וספ לרנן פלגיו עליה ודן יהודה
עלה אלה הו עדיק מרנן מנסה
מרי חובות יחד לא קרנו צננה
עשר חשך כשי מעשרות הכחשו
נקט היקש דמשך לכדור והלא
קדשה לשמה ולא קדשה לעמד
צבת חווי נון הוא וקוימנא כרי
לישע כרי פלוגתא ד' עקיבא רבי
לדיה שלא היה אחר עיניה דלא

1. וְהָיְתָה אִשְׁתּוֹ אֶחָד מִן הַדָּבָר
יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים אֶת מִן הַבְּרִית
כִּי שָׁמַע שָׁמַע שָׁמַע וּבְרִיתוֹ
מִן הַדָּבָר שָׁמַע וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
2. וְהָיְתָה אִשְׁתּוֹ אֶחָד מִן הַדָּבָר
יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים אֶת מִן הַבְּרִית
כִּי שָׁמַע שָׁמַע שָׁמַע וּבְרִיתוֹ
מִן הַדָּבָר שָׁמַע וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
3. כִּי יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים אֶת מִן הַבְּרִית
כִּי שָׁמַע שָׁמַע שָׁמַע וּבְרִיתוֹ
מִן הַדָּבָר שָׁמַע וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
4. וְהָיְתָה אִשְׁתּוֹ אֶחָד מִן הַדָּבָר
יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים אֶת מִן הַבְּרִית
כִּי שָׁמַע שָׁמַע שָׁמַע וּבְרִיתוֹ
מִן הַדָּבָר שָׁמַע וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
5. וְהָיְתָה אִשְׁתּוֹ אֶחָד מִן הַדָּבָר
יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים אֶת מִן הַבְּרִית
כִּי שָׁמַע שָׁמַע שָׁמַע וּבְרִיתוֹ
מִן הַדָּבָר שָׁמַע וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
6. וְהָיְתָה אִשְׁתּוֹ אֶחָד מִן הַדָּבָר
יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים אֶת מִן הַבְּרִית
כִּי שָׁמַע שָׁמַע שָׁמַע וּבְרִיתוֹ
מִן הַדָּבָר שָׁמַע וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל

מוסף רש"י

אל המבטחה זו שילה, שמו
מלכיש (מגילה *):